

Proiect de ordin privitor la soluționarea cererilor de restituire a TVA

Proiect de ordin al președintelui ANAF pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de restituire a TVA depuse în condițiile Titlului VII „Taxa pe valoarea adăugată” din Codul fiscal și ale Titlului VII din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal

Începând cu data de 1 ianuarie 2016, au intrat în vigoare Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, acte normative prin care s-au adus, atât modificări de formă vechilor coduri, cât și modificări de fond unor dispoziții legale.

Astfel, renumerotarea articolelor din Codul fiscal și Codul de procedură fiscală și modificarea dispozițiilor legale privind termenul de contestare a actelor administrative fiscale impun adaptarea procedurii de soluționare a cererilor de restituire a TVA, procedură care a fost aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2250/2007, precum și modificarea formularului aprobat prin acest ordin.

Având în vedere cele prezentate, este necesară aprobarea unui nou ordin prin care să fie aprobate Procedura de restituire și Decizia de restituire a TVA.

Proiect de Ordin pentru modificarea Anexei la Ordinul președintelui ANAF nr. 3.631/2015 pentru aprobarea competenței teritoriale de administrare

Prin Anexa nr. 2 la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2752/2015 a fost aprobată structura organizatorică a direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, fiind stabilite unitățile fiscale din subordinea acestora.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, competența teritorială de administrare este stabilită prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Astfel, prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3631/2013 a fost aprobată competența teritorială de administrare a contribuabililor, fiind arondate unitățile administrativ-teritoriale la unitățile fiscale din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice.

Față de această arondare, precizăm că Primăria comunei Pantelimon a solicitat Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin scrisoarea nr. 805/16.02.2016, arondarea la Serviciul fiscal orășenesc Hârșova a unității administrativ-teritoriale Pantelimon, prin preluare de la Administrația județeană a finanțelor publice Constanța.

În acest sens, pentru a veni în sprijinul contribuabililor, în

scopul diminuării efortului financiar suplimentar ca urmare a deplasării pe o distanță mai mare (Pantelimon-Constanța, 62 Km, față de Pantelimon-Hârșova, 46 km), Direcția generală regională a finanțelor publice Galați a propus, prin adresa nr. GLR REG-1890/2016, modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3631/2015, în sensul arondării UAT Pantelimon de la Administrația județeană a finanțelor publice Constanța la Serviciul fiscal orășenesc Hârșova.

Proiect de Ordin al președintelui ANAF privind legitimațiile eliberate executorilor fiscali

Începând cu data de 1 ianuarie 2016 au intrat în vigoare prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, act normativ care aduce îmbunătățiri modului de administrare a creanțelor fiscale prevăzut în Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, prin Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și functionarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, direcțiile din cadrul agenției și organele fiscale subordonate acestora au fost reorganizate.

Totodată, prin Hotărârea Guvernului nr. 816/2015 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 520/2013

privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, s-a prevăzut înființarea unor structuri cu atribuții de executare silită cazuri speciale funcționează la nivelul aparatului propriu al Agenției, precum și la nivelul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice.

De asemenea, conform art.3 din Hotărârea Guvernului nr.816/2015 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, Direcția executări silite cazuri speciale poate asigura participarea directă la efectuarea unor acțiuni de executare silită cazuri speciale, potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, a unor funcționari, în calitate de executori fiscali coordonatori, de regulă, în cazul în care cuantumul sumelor cuvenite bugetului de stat depășește pragul stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Pentru buna desfășurare a activității de către executorii fiscali, potrivit legii, s-a impus emiterea unui nou proiect de act normativ și abrogarea Ordinului Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1694/2014 privind legitimațiile eliberate executorilor fiscali care duc la îndeplinire măsurile asigurătorii și efectuează procedura de executare silită a creanțelor fiscale. Proiectul de act normativ reglementează procedura de emitere a legitimațiilor pentru executorii fiscali împuterniciți să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită, conform Cap. VI Măsuri asigurătorii și Cap. VIII Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită din Titlul

Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 8/2016, M. Of. nr. 225/25 martie 2016

Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 8/2016, Monitorul Oficial nr. 225/25 martie 2016

Ordonanța introduce, printre altele, extinderea termenului de depunere a declarațiilor și de plată a unor impozite locale, reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal.

Termenul de declarare

Termenul de depunere a declarațiilor se prelungește de la 31 martie 2016 până la 30 mai 2016 pentru următoarele categorii de contribuabili:

- persoanele fizice care la data de 31 decembrie 2015 au în proprietate clădiri nerezidențiale sau cu destinație mixtă;
- persoanele juridice care la data de 31 decembrie 2015 au clădiri în proprietate;
- persoanele fizice și juridice care la data de 31 decembrie 2015 dețin mijloacele de transport radiate din circulație.

Termen de plată

Pentru anul 2016, primul termen de plată a impozitului pe clădiri, impozitului pe teren și a impozitului pe mijloacele de transport a fost prelungit de la 31 martie 2016 la 30 iunie

2016, cu posibilitatea beneficierii de bonificație, după caz, în condițiile achitării integrale a respectivului impozit datorat pentru 2016 până la 30 iunie 2016.

Noua Declarație 394 – Termen de implementare amânat

Urmare a unei discutii avute cu reprezentanții Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF) din România, în cadrul grupului de lucru FIC (Consiliul Investitorilor Straini), vă informam că implementarea noului Formular 394 introdus prin Ordinul Nr. 3769/2015 cu privire la declararea livrărilor/prestărilor și achizițiilor efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA se dorește a fi amânată până la data de 1 Iulie 2016 fără depunere retroactivă a declarațiilor pentru 2016. De asemenea, includerea CNP-ului se va face doar în situații specifice. Termenul inițial de implementare menționat în Ordinul în vigoare este de 1 Aprilie 2016.

Mai mult, reprezentanții ANAF ne-au menționat publicarea unui ordin cu clarificări la noul formular 394. La momentul emiterii ordinului vom reveni cu un buletin fiscal informativ conținând detalii suplimentare cu privire la noul formular.

Transpunerea 2014/17/UE

Directivei

Pe ordinea de zi a Ministerului Economiei se află un proiect de ordonanță de urgență (denumit în continuare "OUG"), ce are ca scop armonizarea legislației naționale cu cea a Uniunii Europene în ceea ce privește contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale.

În conformitate cu Legea 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, orice autoritate publică are obligația de a supune dezbaterii publice o inițiativă legislativă și de a acorda un termen de cel puțin 10 zile calendaristice pentru a da posibilitatea terților de a depune propuneri, opinii sau sugestii la respectivul proiect.

În cazul prezentei OUG termenul menționat anterior a început să curgă la data de 23.03.2016. În urma dezbaterilor ulterioare vor putea interveni modificări ale proiectului de lege, însă apreciem că acestea nu vor fi fundamentale, întrucât cadrul general al OUG este dictat de Directiva 2014/17/UE, act normativ ce a fost adoptat în anul 2014.

În primul rând, OUG va impune în sarcina creditorilor obligația de a contribui la educația financiară a consumatorilor. Astfel, entitățile care activează în domeniul creditelor imobiliare vor organiza, cel puțin anual, activități de informare a consumatorilor, având scopul de a conștientiza consumatorul cu privire la riscurile pe care și le asumă în momentul în care contractează un credit imobiliar.

Cel de-al doilea element de noutate constă în interzicerea utilizării unor practici de legare. Astfel, creditorii vor fi obligați să accepte orice poliță de asigurare prezentată de consumator, neputând constrânge consumatorul să încheie respectiva poliță la o societate agreată de creditor.

Proiectul legislativ reglementează și publicitatea legată de contractele de credit. Prin urmare, creditorii și intermediarii de credite vor fi obligați să ofere informații clare despre contractele pe care le utilizează, într-un limbaj uzual, pentru a se elimina orice incertitudine cu privire la obligațiile din sarcina consumatorului, reieșite din respectivul contract.

În acord cu obiectivul subliniat în paragraful anterior, Directiva 2014/17/UE a impus crearea unei Fișe Europene de Informații Standardizate, registru ce cuprinde întreaga ofertă de produse de creditare existentă pe piață. În acest mod, consumatorul va putea alege creditorul de la care va contracta creditul în cunoștință de cauză și conștient de implicațiile ulterioare încheierii contractului.

În altă ordine de idei, OUG va face referire la împrumuturile în valută contractate de către consumatori, urmare a riscurilor ridicate la care se supun aceștia din urmă. Astfel, creditorul va fi obligat să introducă în contractele de acest tip o clauză prin care va acorda consumatorului, pe tot parcursul derulării contractului, posibilitatea de a converti creditul într-o monedă alternativă. De asemenea, creditorul va trebui să includă în contract și alte aranjamente de reducere a riscului valutar.

În ceea ce privește entitățile de recuperare creanțe, sunt impuse obligații de informare a consumatorilor, dar și interzicerea unor practici. Deoarece activitatea entităților de recuperare creanțe s-a dezvoltat tot mai mult în ultimul timp, neexistând o imagine de ansamblu cu privire la numărul acestora și la activitatea desfășurată de acestea, entitățile de recuperare creanțe care doresc să desfășoare activitatea de recuperare creanțe vor trebui să se înregistreze la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor începând cu data de 21 iulie 2016. Activitățile de recuperare creanțe vor putea fi desfășurate doar de entitățile admise. De asemenea, este important de reținut faptul că proiectul de

lege impune un capital social minim subscris și vărsat în valoare de 500.000 lei.

Intermediarii de credite își vor putea desfășura activitatea doar dacă îndeplinesc criteriile prevăzute în propunere, dintre care amintim obligația de a deține și actualiza constant un nivel adecvat de cunoștințe și competență în raport cu efectuarea activităților de intermediere de credite sau cu furnizarea de servicii. Încălcarea prevederilor prezentului proiect va constitui contravenție și se va sancționa cu amendă cuprinsă între 10.000 și 100.000 de lei.

Un ultim aspect relevant vizează executarea silită a consumatorilor care se află în imposibilitate de a-și executa obligațiile contractuale. În acest caz, creditorii vor trebui să conlucreze cu consumatorul pentru a identifica cauza apariției dificultăților financiare și pentru a identifica metode eficiente de rambursare a creditului.

PwC Career-Boosting Game

PwC România a dat startul ediției din acest an a PwC Career-Boosting Game. Prin intermediul programului vor fi selectați până la 150 de studenți și absolvenți

București, 28 martie 2016 – PwC România a dat startul ediției din acest an a *PwC Career-Boosting Game*, o modalitate inovativă de a gestiona procesul de recrutare și selecție prin intermediul unei competiții bazate pe conceptul de *gamification*, care se referă la utilizarea gândirii și mecanicii jocurilor într-un context real, în mediul de business. Aceasta se adresează studenților și absolvenților interesați de o carieră în consultanță.

Competiția *PwC Career-Boosting Game* a fost lansată pe 16 martie, iar derularea acesteia va avea loc până pe 12 mai. Participanții vor intra într-o competiție dinamică, pe echipe, în care vor aborda teme de macro și micro-economie, vor interacționa pe Facebook, vor participa la workshop-uri de dezvoltare personală și vor cunoaște îndeaproape profesioniștii din cadrul PwC, cu ajutorul cărora își vor elabora proiectele.

Cele mai bune echipe vor câștiga premii în bani, iar unii dintre participanți vor putea fi selectați pentru un program de internship sau pentru poziții de consultant junior în cadrul PwC România.

“Este al doilea an în care derulăm acest joc. Impactul lui în campania de recrutare de anul trecut a fost foarte bun, conceptul în sine fiind apreciat atât de participanți, cât și de colegii noștri. Mai mult decât atât, ne-a oferit ocazia de a ne apropia de ceea ce își doresc candidații, într-o manieră care să fie utilă și să adauge valoare atât candidaților cât și organizației. Lecția cea mai importantă pentru tot ceea ce înseamnă campaniile de recrutare și selectare a tinerilor absolvenți este că trebuie să creăm un spațiu potrivit pentru interacțiune, pentru ocazii reale, necosmetizate, de a cunoaște oamenii cu care vor lucra și de a arăta ceea ce sunt și ceea ce pot să facă. Acest joc este o ocazie foarte bună de contact și dialog de calitate și în ipostaze diverse. Iar acest lucru se obține mai greu într-un proces de recrutare tradițional. În mod clar vom investi în dezvoltarea acestui concept, cât și în ‘gamificarea’ etapelor ulterioare intrării în organizație”, a declarat Ramona Simulescu, Liderul de HR al PwC România.

„Pentru toți cei care vor fi parte din Career Boosting Game avem tot felul de surprize – de la întâlniri cu colegii și partenerii noștri, până la vizite în cadrul unor proiecte împreună cu echipele de Audit sau Consultanță Fiscală.

De asemenea, vor fi organizate seminarii care sa îi pregatească pe participanți pe teme de interes pentru nivelul lor de experiență, precum și jocuri și provocări specifice tinerei generații”, a adăugat Ramona Simulescu.

Câștigătorii concursului vor fi anunțați la sesiunea de premiere din luna mai, iar cei care vor fi selectați să facă parte din echipa PwC se vor alătura firmei din luna septembrie. Se estimează că prin intermediul acestui program vor fi selectați până la 150 de studenți si absolvenți.

Pentru acei candidati pentru care procesul clasic de selecție este o opțiune mai potrivită, PwC a deschis în paralel și toate pozițiile pentru care caută candidați, iar acestia pot aplica online pe site-ul www.pwc.com/jobs, urmând ca cei selectați să fie invitați pentru testare și interviuri în vederea angajării.

Tax Magazine nr. 03 martie 2016

- **Cosmin Flavius Costaș**

Fiabilitatea dreptului sau nevoia de profesionalizare a dreptului fiscal și a actorilor din acest domeniu

- **Editorial**

Evoluții fiscale la nivelul Uniunii Europene

- **Valentin Durigu**

Cum mă afectează tranziția de la actuala la noua legislație vamală, la 1 mai 2016

- **Horațiu Sasu**

Două soluții privind cheltuielile cu salariile în 2016

- **Adam Al-Kadi**

Importing second-hand motor vehicles in European Union.
View on Romanian and Polish regulations

- **Anamaria Măstăcăneanu**

Consecințele nerecunoașterii dreptului de deducere după pronunțarea hotărârii CJUE din cauza Salomie și Oltean

- **Andrei Iancu**

Ex nunc sau ex tunc? Asta e întrebarea

- **Cosmin Flavius Costas**

Noul regim al contribuțiilor sociale obligatorii (II)

- **Acțiuni preliminare în materie fi scală**

Litigiu fiscal. Acțiune preliminară declanșată de Curtea de Apel Cluj

- **Gabriela Bogasiu**

Taxa pe valoarea adăugată. Condiții pentru exercitarea dreptului de deducere. Prevalența fondului asupra formei

- **Cosmin Flavius Costas**

Jurisprudență fi scală națională

- **Jurisprudența fiscală a instanțelor europene**

Sinteza hotărârilor în materie fiscală pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în intervalul 13 februarie 2016 – 25 martie 2016

Piața de fuziuni și achiziții din România a înregistrat în 2015 o creștere consistentă de peste 23%

Piața de M&A din România a înregistrat în 2015 o creștere consistentă de peste 23% comparativ cu 2014, valoarea totală a acestora fiind estimată la 3,65 miliarde USD. Creșterea a

survenit în ciuda numărului mai redus de tranzacții înregistrate comparativ cu anul precedent. Față de nivelul de 36% din 2014, ponderea numărului de tranzacții care au fost făcute publice este 39% din cele 123 de tranzacții care au avut loc în 2015, valoarea medie a tranzacțiilor sub 100 milioane USD menținându-se constantă la 21 milioane USD.

După numărul de tranzacții, cele mai atractive sectoare au fost IT-ul și sectorul energetic și minier, acestea înregistrând și cele mai multe tranzacții (câte 13 de fiecare). Topul a fost completat de segmentul de *real estate* (12 tranzacții) și sectoarele de servicii și sănătate (câte 11 tranzacții în fiecare).

Majoritatea tranzacțiilor din 2015 au fost făcute de investitori străini, peste 60% din totalul tranzacțiilor fiind efectuate de investitori care și-au marcat în acest fel intrarea pe piață sau companii multinaționale care și-au consolidat poziția în România. La nivel regional, Slovacia este singura țară din Europa Centrală și de Est care a reușit să atragă o pondere mai mare de companii străine.

Comparativ cu 2014, când predominanți au fost investitorii din Germania și Austria, cei mai importanți investitori străini în 2015 au provenit din SUA. Astfel, aceștia au fost responsabili pentru 10% din investițiile străine, fiind urmați de cei din Irlanda și Marea Britanie, cu câte 8%.

La fel ca în 2014, doar 6% dintre tranzacțiile înregistrate au fost făcute de investitori români care au achiziționat ținte externe, unul din cele mai mici procente din regiune, situându-se la egalitate doar cu Bulgaria și Ungaria.

În 2015, majoritatea covârșitoare a investitorilor au fost strategici (83%), numărul tranzacțiilor efectuate de aceștia crescând cu 18% comparativ cu 2014, un trend prezent de altfel în toată regiunea, unde per total 78% din tranzacții au fost făcute de acest tip de investitori.

Creșterea valorică a pieței a fost susținută, printre altele și de tranzacțiile din domeniul financiar efectuate de jucători din domeniul bancar. Aici s-a înregistrat și cea mai mare tranzacție a anului, prin grupul italian UniCredit care a cumpărat pachetul de 45% din acțiuni deținut de Ion Țiriac la UniCredit Țiriac Bank pentru aproximativ 771 milioane USD. Printre alte tranzacții importante a căror valoare nu a fost făcută publică amintim achiziția operatorului privat de sănătate, Regina Maria de către fondul britanic Mid-Europa Partners (estimată la o valoare de 148 milioane USD) sau achiziția Lafarge și Holcim România de către producătorul irlandez CRH, într-o mega tranzacție transfrontalieră estimată la 7.1 miliarde USD (din care aproximativ 439 milioane USD pentru activele din România).

Florin Vasilică, Liderul departamentului Asistență în tranzacții, EY România, declară:

„Anul 2015 a continuat efervescența anului precedent. Stabilitatea macroeconomică a readus sentimentul pozitiv în perspectivele de afaceri și a dat încredere investitorilor pentru implementarea strategiilor de dezvoltare.

Sectorul vedetă, din perspectiva valorii tranzacțiilor în 2015, atât în România, cât și în Europa Centrală și de Sud-est, a fost segmentul financiar-bancar, care ne așteptăm să fie în continuare activ alături de sectoare precum IT, producție, energie sau servicii.

Date fiind previziunile macroeconomice, precum și evoluția de până acum din anumite sectoare sau portofolii de investiții, ne așteptăm ca tranzacțiile transfrontaliere să crească, pe fondul soluțiilor strategice alese de anumiți jucători din sectoarele active în M&A, pentru a ține pasul cu firmele concurente care și-au consolidat deja poziția prin achiziții”.

Platformele economice comune și TVA

Pe măsura dezvoltării tehnologiei, unele operațiuni economice se mută în spațiul virtual. Există aplicații care pot facilita accesul la un mijloc de transport, aplicații care permit identificarea oportunităților de cazare, fotografiile oricărui *free lancer photographer* pot fi descărcate în schimbul unei remunerații, achizițiile de autoturisme second-hand se fac de obicei prin intermediul unei platforme specializate, iar ludomanii au acces online la diverse tipuri de jocuri, inclusiv de noroc, fără a mai fi nevoiți să se deplaseze.

În context, la nivel european, există preocupări pentru determinarea regulilor fiscale, în special ale celor în materie de TVA, aplicabile unor asemenea operațiuni. Cel mai probabil, creșterea cotei de piață pentru actori precum Airbnb, Uber, BlaBlaCar, Streetbank, GuestToGuest a determinat Comisia Europeană să solicite, într-o primă fază, Comitetului TVA, o opinie referitoare la taxarea noilor tipuri de operațiuni economice. În fapt, interesul vizează atât prestările de servicii constând în asigurarea accesului la o platformă economică comună (caz în care entitatea ce acordă accesul ar putea intra în sfera de aplicare a TVA), cât și livrările de bunuri sau prestările de servicii, uneori reciproce, efectuate prin intermediul unor asemenea platforme (caz în care persoanele fizice care livrează bunuri sau prestează servicii ar putea intra în sfera de aplicare a TVA).

Comitetul TVA, care oferă expertiză în ceea ce privește interpretarea și aplicarea Directivei 2006/112/CE, apreciază că ambele tipuri de activități pot intra în sfera de aplicare a TVA. Cu alte cuvinte, de principiu, atunci când o persoană

fizică își oferă serviciile prin intermediul unei platforme economice comune, se va evalua dacă ea desfășoară o „activitate economică” susceptibilă să conducă la considerarea acestei persoane drept o „persoană impozabilă”.

În această ambianță, este foarte posibil ca în perioada imediat următoare să existe eforturi de rescriere sau completare a regulilor în materie de TVA, la nivel european, pentru reglementarea fiscală a acestor domenii.

Contribuabil (in)activ. Efectele anulării parțiale a Ordinului președintelui ANAF nr. 1167/2009. Prin decizia civilă nr. 873 din 23 martie 2016, Înalta Curte de Casație și Justiție a confirmat o soluție a Curții de Apel Alba Iulia și a menținut anularea parțială a Ordinului nr. 1167 din 2009 al președintelui ANAF, în sensul excluderii unui contribuabil din lista contribuabililor inactivi. Această soluție va fi probabil doar prima dintr-o listă mai lungă (întrucât există mai multe soluții similare ale instanțelor de fond, care își așteaptă confirmarea la Înalta Curte de Casație și Justiție). Prin urmare, se va pune și problema repunerii acestui contribuabil și a tuturor partenerilor săi comerciali în situația anterioară. Concret, organele fiscale vor fi nevoite: să reevalueze toate tranzacțiile contribuabilului în cauză, întrucât acesta a fost activ (în perioada 2009 – 2016, în speța noastră, de exemplu); să reformeze actele administrative fiscale care au drept premisă declararea unui contribuabil ca fiind inactiv; să retragă sesizările penale referitoare la pretinse prejudicii aduse bugetului public național, atunci când acestea au drept premisă starea de inactivitate fiscală a contribuabilului; să reevalueze situația tuturor celorlalți contribuabili cărora li s-a refuzat, în perioada relevantă, dreptul de a deduce TVA sau cheltuielile din relația cu un contribuabil declarat nelegal ca fiind inactiv. În fapt, acesta este prețul pe care fiscul îl plătește, la un interval de timp considerabil de la data emiterii unor acte administrative nelegale, în procedura de declarare a

inactivității fiscale.

Clauza de aprovizionare exclusivă și obligația de neconcurență în contractul de franciză. La nivel unional, Comisia Europeană a adoptat Regulamentul nr. 330/2010 privind aplicarea art. 101 (3) TFUE categoriilor de acorduri verticale și practici concertate prin care se oferă o definiție mai puțin rigidă a noțiunii de franciză. Orientările privind restricțiile verticale definesc acordurile de franciză drept acorduri verticale ce conțin licențe ale unor drepturi de proprietate intelectuală, referitoare în special la mărci comerciale sau semne și know-how, pentru folosința și distribuția de bunuri sau servicii.

Clauza de aprovizionare exclusivă (*exclusive purchase clause*) presupune ca francizatul să consimtă la aprovizionarea exclusivă de la francizor. Această obligație de cumpărare exclusivă acoperă două situații ipotetice posibile: francizorul impune o obligație exclusivă de furnizare a bunurilor sau serviciilor sau atunci când furnizorul solicită distribuitorilor să utilizeze o sursă de aprovizionare desemnată de către el pentru cumpărarea echipamentului sau pentru amenajarea sediului. Regulamentul nr. 330/2010 califică acest tip de clauză drept o obligație de neconcurență (*non-compete clause*). În condițiile în care obligațiile de neconcurență impuse pe o perioadă de maxim 5 ani nu sunt susceptibile de a fi prelungite în mod tacit iar obligațiile de cumpărare sunt în proporție de sub 80% din totalul de aprovizionare, indiferent de durată, acestea sunt considerate legale doar atunci când cota de piață a furnizorului sau a distribuitorului nu depășește 30%. Mai mult, nu este incident art. 101(1) TFUE atunci când obligația de neconcurență este necesară pentru menținerea identității comune și a reputației rețelei de franciză. Durata obligației de neconcurență este de asemenea irelevantă în situația în care aceasta nu depășește durata contractului de franciză.

Transferul substanțial al *know-how*-ului este specific

contractelor de franciză. Atunci când este necesară punerea în aplicare a contractelor și păstrarea identității comune și a reputației francizei, se poate justifica o obligație de neconcurență pentru întreaga durată a contractului. O asemenea clauză protejează investițiile făcute de către francizor pentru a dezvolta *know-how*-ul, care, odată transferat, nu mai poate fi retras: este necesar să furnizezi francizorului mijloacele de prevenire a utilizării *know-how*-ului, care este rezultatul investițiilor, de către competitori.

După încetarea contractului, o clauză de neconcurență post-contractuală poate fi impusă francizatului. Regulamentul nr. 330/2010 definește clauzele post-contractuale de neconcurență ca fiind *“orice obligație directă sau indirectă care interzice cumpărătorului, după încetarea acordului, să producă, să cumpere, să vândă sau să revândă bunurile sau serviciile”*. Valabilitatea clauzelor de neconcurență post-contractuale este recunoscută în situațiile în care este indispensabilă protejarea *know-how*-ului transferat de la furnizor către cumpărător, cu condiția ca durata de timp să fie de maximum un an de la încetarea contractului și să fie limitată la sediul sau terenul unde distribuitorul a funcționat în cursul desfășurării contractului. În plus, obligația francizatului de a nu divulga *know-how*-ul către terțe părți, atâta timp cât acesta nu intră în domeniul public, este în mod general considerată necesară pentru protecția drepturilor de proprietate intelectuală ale francizorului și, dacă nu se află sub incidența art. 101(1) TFUE, să fie acoperită de Regulamentul Restricțiilor Verticale (Orientări privind restricțiile verticale, pct. 45).

Nelegalitatea suspendării automate a contestațiilor fiscale.

În prezent, există un număr impresionant de litigii fiscale în care, după stabilirea obligațiilor fiscale printr-un raport de inspecție fiscală și individualizarea lor printr-o decizie de impunere, autoritățile fiscale constată faptul că au dubii privind existența sau inexistența unor fapte penale și

sesizează Parchetul pentru a lămuri aceste dubii. Dincolo de precaritatea raționamentului juridic – pentru că aceste dubii, care au existat și la momentul întocmirii raportului de inspecție fiscală, excludeau caracterul cert al obligațiilor fiscale – ridică probleme automatismul organelor de soluționare a contestațiilor, care adoptă întotdeauna această soluție preventivă. Raționamentul fiscului a fost demontat, încă din 2014, de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Contencios Administrativ și Fiscal, care a statuat că instanța de contencios administrativ investită cu controlul de legalitate asupra deciziei emise în temeiul art. 214 alin. (1) lit. a) din vechiul Cod de procedură fiscală [având corespondent în actualul art. 277 alin. (1) lit. a) Cod procedură fiscală] poate proceda la evaluarea măsurii administrative inclusiv în ceea ce privește exercitarea dreptului de apreciere al autorității fiscale, prin raportare la definiția excesului de putere, cuprinsă în art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 554/2004, a proporționalității și a celorlalte exigențe ale dreptului la o bună administrare. S-a apreciat că, în caz contrar, s-ar accepta incidența art. 214 alin. (1) lit. a) VCPF [art. 277 alin. (1) lit. a) NCPF] în cazul oricărui demers formal de sesizare a organelor penale, cu consecința amânării nepermise a soluției în procedura administrativă (decizia nr. 1892 din 10 aprilie 2014). S-a spus de altfel și într-o jurisprudență mai veche că instanța de fond poate să verifice dacă mai există temeiurile pentru a continua suspendarea soluționării contestației, chiar în lipsa unei hotărâri penale definitive, cu asigurarea justului echilibru între interesul public și drepturile ori interesele private ale contribuabilui (Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Contencios Administrativ și Fiscal, decizia civilă nr. 934 din 19 februarie 2010).

În această ambianță, suspendarea automată a contestațiilor fiscale, fără nicio motivare, ne apare ca vădit nelegală.

Acest articol a fost publicat în Newsletter-ul [Costaș, Negru &](#)

Asociații.